

Qarabağ atları

Tarixən at insanın sədaqətli dostu, yol yoldaşı kimi tanınır. Türk dünəyində əski çağlardan hörmətli şəxslər bir qayda olaraq at bağışlanardı. At ən bahalı ənam, ən qiymətli peşkəş, ən əziz xələt hesab olunurdu. "Bu iynəni maa verdin ha, elə bil bir at bağışladın" ifadəsi də bu adətdən bəhrələnir. At altın-ağça bağışından da əziz tutulurdu. Döyüş, yürüş və dincilik çäqlarında ərlük, ərdəmlik göstərənlərə at hədiyyə olunardı. Türklerdə at qudsal və bahalı bir canlı idi. Bahadırlar atlarını özləri qədər sevirdilər. Bayburə bəy oğlu Bənsi Beyrək atını öyerkən demişdi: "At demərəm sana qardaş deyərəm, qardaşmdan yek!"..

Yeddi min yeddi yüz yetmiş yeddi deli başı, qoç Koroğlu atını oxşamışdı: "At iyidin qardaşdır".

Türk dünyasında at namus, şərəf, qeyrət simvolu kimi dəyərləndirilmişdir. Başqası tərəfindən atının yalının qırılması, quyuğunun hörülmesi namusa ləkə hesab edilmişdir. Bir mix bir nali, bir nal bir atı, bir at bir igidi, bir igid isə bir eli qoruyar-deyimi də pirkamal babaların, nürcamal nənələrin at haqqında dediklərindən-dır.

Azərbaycan ərazisində orta yüzilliklərle bağlı olan qəbirlerin üstündə daş at heykəllərinə rast gelinir. O zaman məşhur şəxslərin ve sərkərdələrinin qəbirlerinin üstündə peşelerine uyğun daş heykəller qoyulurdu. Totemizm (heyvanlara inam) ənənələrinə uyğun olaraq süvarı atlı başçılarının qəbirlerinin də üstündə daş at abidələri ucaldılırdı.

Bu gün texnikanın inkişafına baxmayaraq at qüvvəsindən yene də istifadə olunmaqdadır. Eramızdan əvvəl I minilliye aid mənbələrdə göstərilir ki, qədim Azərbaycan dövlətləri - Manna, Midya, Adərbayqan (Atropatena) və Albaniyada nəqliyyatda, kənd təsərrüfatında, elə cə də hərbi yürüşlər zamanı atlardan geniş istifadə edilmişdir. Tarixin atası Herodot yazar ki, (e.e. IV əsrə aid) Midiyada Neseý adlanan geniş ərazi (Xəzərin cənub-qərbində yerləşən Neseý düzənliliyinin adı ilə) daha iri, güclü və yaraşıqlı atlar yetişdirildi.

Bir çox tarixçilərin qənaəti belədir ki, Qarabağ atları öz mənbəyini ən qədim zamanlarda Azərbaycanda mövcud olmuş atlar dan, əsas etibarı ilə, Neseý atlarından götürmüştür. Tarixi təkamül nəticəsində Neseý atlarından əsas iki qol ayrılmış və inkişaf etmişdir ki, onlardan biri Türkmen xalqının yetişdirdiyi Axaltəkə atları, digeri isə Azərbaycan xalqına məxsus olan Qarabağ atları olmuşdur.

Bü cins atlar haqqında ilk dəfə avropalı alim Keristinqin qeydlərinə rast gelinir. Bəri başdan deyek ki, bu avropalı alim müşahidələrində yanlışlıq yol vermişdir. O, 1822-ci ildə İrana

gedərkən Gürcüstanda Qarabağ və Xivə atlarıni görmüş və güman etmişdir ki, Qarabağ atları yerli cins madyanların əreb atlarıyla cütləşməsindən töreyib. Alim yanlış olaraq bildirir ki, bu atların tarixi İrana gedib çıxır. Başqa bir rəvayətə görə, atları Qarabağa ilk Qarabağ xanının varisi İbrahimxəlil xan getirib. Bəzi tədqiqatçılar isə bu fikirdəirlər ki, Qarabağ cinsi Fərqane-İran atının əsl əreb atı ilə sintezidir.

1843-cü ildə Rusiyada nəşr olunan "Konnovozavodstvo i oxota" jurnalında Qerbde ingilis at-

təşəkkül tapmasını ve cins kimi formalasmasını burada yaşayan insanların yalnız maddi-təsərrüfat ehtiyacları ilə deyil, əsrlərdən bəri onların həyat tərzi, mədəniyyəti və milli adət-ənənələrindən irəli gələn amillərlə sıx bağlı olduğunu vurğulayır.

Göründüyü kimi Qarabağ atı - Azərbaycanın Qarabağ ərazisində yaradılmış və geniş yayılmış dağ-minik at cinsidir. XVII-XVIII əsrlərde Qarabağ xanlığında bu at cinsi daha da təkmilləşdirilmişdir. Qarabağ atları Asiya və

sən "Ceyran" tipində daha çox təsadüf edilir.

Qarabağın Xan zavodlarında əvvəller üç növə aid atlar saxlanılırdı: "Maymun" (Xoşbəxt), "Qarniyirtiq" və "Əliyətməz" (Ceyran). "Maymun" növünə aid olan atlar uzaq yürüşlərə davamlı olmaqla, sakit temperamentli, hündürlüyü hoppanmağa bir qədər meyilli olmuşlar. "Qarniyirtiq" növünə aid olan atlar çox yaraşıqlı, boynu hündür duruslu olmaqla, güc və davamlılığına görə "Maymun" tipindən geri qalmırlar. "Əliyətməz" (Ceyran) növü isə daha çox qısa məsafələrə qaçışda digərlərini ötən, hündür sıçrayışlı, ceyranı xatırladan yaraşıqlı və oy-naq bədən quruluşuna malik olmuşlar. Bunnardan əlavə "Toxmaq" tipinə də üstünlük verilirdi. Bu atlar nisbətən iri bədənli, rəngi sari-qızılı, yali və ayaqları isə tünd kəhər rəngdə olmuşdur. "Ceyran" tipinin boz rəngli qisminə "Gülgün" deyərmişlər. Yeri gəlmişkən deyək ki, Nizami Gəncəvinin "Xosrov və Şirin" poemasında Şirinin atının adı da Gülgün olduğu göstərilir. XIX əsrinin ikinci yarısında Qarabağ atının Axaltəkə atı ilə qarşıığıdan "Təkə-Ceyran atı" yetişdirilib. Bu atlar hündürboy və yüksək sürətə malikdir.

Qarabağ atının yali və quyuq tüklərinin ucları qızarmış, tünd-şabalıdı rəngdə olur. Sarı-qızılı, qızılı-qonur rənglər əsasən Qarabağ atlarına məxsusdur. Çox az hallarda kəhər, boz və çal rənglərə de təsadüf olunur. "Sərdar", "Sultan", "Şah", "Ağalar", "Divar", "Meymun" və s. ayıqlardan keçmişdə "Atlı qvardiya" alayında nümunəvi zabit atı kimi istifadə edilmişsi, bu atların yüksək iş qabiliyyətini bir dəbüt edir.

Bütün Cənubi Qafqazda Qarabağ atları cinsi, yaraşıqlı, dözümlülüyü, yüngüllüyü və qaçışı ilə şöhrət qazanmışdır. İngilisler bu atları hind süvarı qoşunu üçün alırdılar. Satış üçün atların yetişdirilməsi ilə iri feodallar məşğul olurdular. Onlar çoxlu sayda madyan yetişdirir ve onlardan alınan balaları satışa verirdilər. 1831-ci ildə Qarabağda bir atın qiyməti 30 cervondan 300 cervona qədər qalxırdı ki, bu da öz dövrü üçün kifayət qədər böyük mebləğ idi.

İbrahim xanın atlarına dünya bazarında tələbat böyük idi. Xurşidbanu Natəvan da atçılıqla fəal məşğul olurdu və onun bütün ölkədə məşhur olan ilxisi vardi. Şairəninin Qarabağ atları 1867-ci ildə Parisdə, Moskvada və Tiflisdə Ümumdünya kənd təsərrüfatı sərgilərində iştirak edir və hər dəfə də qalib galərək, qızıl medallarla mükafatlandırılırdı.

XIX yüzulin 60-ci illərində Qarabağ atları Moskvada və Parisdə ümumdünya at sərgilərində iştirak edib, mükafat və mealları və attestatla qayıdib. İştirakçı atların şəkilləri Fransa və Vyanada çap olunan jurnallarda yer alıb.

Tarixi mənbələrdə Qarabağ atlarının şöhrətinin bütün Yaxın Şərqi kimi yayıldığı bildirilir. Təmizqanlı qaçaqan at cinsinə malik olan Qarabağ atlarının gözəlliyi Şuşaya gələn səyyahlar da diqqətini çəkirdi. 1865-ci ildə Şuşada olan görkəmli rus rəssamı Vasili Vereşçagin belə yazdı: "Şuşanın yaxınlığında Mehdiqulu xanın qızının böyük, qədimi evi vardı və bayram tədbirlərinə xüsusi təmtəraq bəxş edən ən bahalı və əzəmetli, görkəmli atlar ona məxsus idi. Qeyd edim ki, Qafqazda hərbi qulluqda olan rus general və memurları da Qarabağ atlarından faydalandırıldı".

Qarabağ atları haqqında 1829-ci ildə Ərzuruma səyahət edən rus şairi A. S. Puşkinin də qeydlərində rast gelinir: "Cavan rus çinovnikləri Qarabağ ayıqlarının belində gəzirdilər". Zaqqafqaziyada məşhur baytar həkimi 1854-cü ildə Hanni yazar ki, Zaqqafqaziyada məşhur və dövləti adamların hamısı Qarabağ atı saxlamaya çalışırdılar.

Qarabağ xanlığının ixracatında Qarabağ atları heç də az rol oynamırdı. Qarabağ atının yorulmaq bilməyən sürətli yeri və diğər müsbət keyfiyyətlərinə görə nəinki Rusiyada, habelə Polşa, İngiltərə, Fransa kimi Avropa ölkələrində də həvəskar müştəriləri vardi. Qarabağ cinsinin şöhrəti müqabilində, həmin cinsdən olan ayıqlar döllə məqsədi ilə atçılıq zavodları üçün satın alınır və bu yolla yerli at cinsləri yaxşılaşdırılırdı.

Tərkicilər Qarabağ atlarının cins kimi təkmilləşdirilməsində və böyük şöhrət qazanaraq geniş yayılmasında Qarabağın xan zavodlarının evəzsiz rolunu qeyd edərək yazırlar ki, o zaman təkcə Şuşa qəzasında yüzdən sox atçılıq zavodları mövcud idi.

Çar Rusiyası dönməndə Azərbaycanda, o cümlədən də Qarabağda hərbi atçılıq sahələri fealiyyət göstəridi. Bu sahələr bütün yaşayış məntəqələrini əhatə edirdi. O zaman qonşu kəndlər icmalarda birləşirdilər. Bir neçə kəndin bir icma məntəqəsi olurdu. Dövlətin müyyəyen etdiyi vergilər, hərbi atçılıq sahələri icma mərkəzlərində (məntəqələrində) toplanırı. Mənbələrdən aydın olur ki, 1910-cu ildə Yelizavetpol quberniyasının Şuşa qəzasında 16 hərbi atçılıq mərkəzi mövcud olmuşdur. Hər mərkəz bir neçə kəndi əhatə edirdi.

Hərbçi B.A.Çudovski 1914-cü ildə yazdı: "Bizim hərbi dəstələrimiz Zaqqafqaziyada olduğunu zəman bütün ordu alaylarında, zabitlərdə çoxlu Qarabağ atları var idi. Bu atlar bütün Zaqqafqaziya yürüşlərində, habelə İran və Türkiye sərhədləri boyu yürüşlərdə çox yaxşı davam gətirildilər. Qarabağ atı yerli şərait üçün çox qiymətlidir. İsti havada minicinin altında az tələyir, halbuki, yanaşı gedən Kabardin atı tama-mile ter içinde olur".

Onu da qeyd edək ki, Azərbaycanda kolxoz quruculuğundan sonra Respublikanın bütün rayonlarında, o cümlədən də Qarabağın bütün kəndlənde atçılıq fermaları yaradılmışdır. Kolxozlarda bu sahəyə çox ciddi fikir verilirdi.

XX əsrde ən önemli hadisə kimi ixtisaslaşmış "Qarabağ" at zavodunun (indiki Ağdam Atçılıq Zavodunun) yaradılmasının evəzsiz rolu qeyd olunmalıdır.

Çapa hazırladı Faiq Şükürbəyli, folklorşunası

lari kimi Şərqi Qarabağ atlarının məşhur olduğunu qeyd edib.

Bir çox sovet tədqiqatçıları da Qarabağ atının tarixini öz səthi müləhizələri ilə soy kökündən uzaqlaşdırmağa cəhd göstərmişlər. Məsələn, professor İ.J.Kaluqin Qarabağ atının məşəyini Ərəb atı hesab etməklə ona Axaltəkə və İran atlarının təsir göstərdiyini qeyd edir. İ.J.Kaluqin monqol atlarının da Qarabağ cinsinə təsirini xüsusi vurğuları. Lakin akademiklər Z.Bünyadov, İ.Əliyev, professor R.Səttarzadə və başqları bu yanlışlıqları pisləyir, öz əsərlərində Azərbaycan atlarının, o cümlədən Qarabağ atının özünə məxsus sərbəst inkişaf yolu keçdiyini, onların qədim bir cins olduğunu qeyd edirlər. Artıq sübut olunmuşdur ki, Qarabağ atı qədim dövrlərdən Azərbaycanda mövcud olmuş yerli atların əsasında uzun təkamül yolu nəticəsində formalasmış, xalqın əsrlər boyu apardığı yaradıcı xalq seleksiyası sayesində yaranmış at cinsidir.

Bəzi əreb mənbələrdə VIII əsrə ərebler tərəfindən Azərbaycandan 60 min qızılı rəngli atın Ərəbistana aparılması qeyd olunur.

Qarabağ atlarının pərəstişkarı olmuş polkovnik K.A.Diterixsin 1866-ci ildə "Konnovozavodstvo" jurnalında çap etdiyi "Qarabağ atçılığına bir baxış" məqaləsində Qarabağ atlarının

Qafqazda ən qədim milli at cinsi hesab edilir. Bu cinsdən olan atlar Şimali Qafqaza, Dona və Rusiyanın cənubunda yerləşən bir çox at zavodlarına da aparılmışdır. Hazırda "Ərəb", "Don", "Budyonni" kimi məşhur at cinsləri arasında Qarabağ atları da xüsusi yer tutur.

Qarabağ atı yüksək qaçış sürəti ilə seçilir. Internet resurslarında qeyd olunur ki, bu atların əsas yeriş forması çaparaq yerişdir, yeriş genişi və cəld, bütün hərəketləri çevikdir. Qarabağ atı hündür, çevik, hərəketi səlis, bədən quruluşu möhkəmdir. Alın və burun sümükləri yaxşı inkişaf edib, gözləri qabarıldır. Boynu orta uzunluqda, hettə bir qədər də gödək və hündür duruşludur. Qarabağ atları daha dözümlüdər və yemə qarşı tələbkar deyil. Qarabağ cinsli atlar orta boylu, əzələli, yorğa atdır. Başları balaca, profilləri düzdür. Arxası və beli düz, döşü və ümumiyyətlə, gövdəsi enli, ayaqları quru, temperamentli, oynaqdırlar. Dərisi nazik, tükəri yumşaq və parılılıdır.

Qarabağ atını başqalarından fərqləndirən əsas cəhət limona çalan, sarı-qızılı, yaxud parlaq narıncı rəngli olmasıdır. Yalnız Qarabağ atlarına məxsus olan bu orijinal çalardan kürən, qızılı kəhər, qızılı qonur rəngli atların da yaranlığı güman edilir. Xarakterik nişanlarının biri ayaqlarını müxtəlif dərəcədə səkil (ağlıq), alnının təpel (qaşqa) olmasıdır. Bu nişanlar xüs-